

Sveta Družina B

*Bog je prišel na zemljo
in prebiva med nami. (Bar 3,38)*

Prvo berilo

Sírah 3,2-6.12-14

Gospod je očeta povzdignil nad otroke in utrdil materino pravico pri sinovih. Kdor spoštuje očeta, bo dosegel odpuščanje grehov, kdor slavi svojo mater, zbira zaklad. Kdor spoštuje očeta, bo vesel lastnih otrok, na dan svoje molitve bo uslišan. Kdor slavi očeta, bo dolgo živel, kdor uboga Gospoda, bo svoji materi dal počitek.

Otrok, zavzemi se za očeta na njegova stara leta, nikar mu v njegovem življenju ne povzročaj gorja. Čeprav mu pamet peša, bodi prizanesljiv, ne zaničuj ga, čeprav si na višku svoje moči, zakaj usmiljenje do očeta ne bo pozabljeno, marveč se ti bo vračunalo v spravo za grehe.

Drugo berilo

Kološanom 3,12-21

Bratje in sestre, kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljene, si oblecite globoko usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kdo proti komu kaj pritožiti. Kakor je Gospod odpustil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu. In bodite hvaležni. Kristusova beseda naj bogato prebiva med vami. V vsej modrosti se med seboj poučujte in spodbujajte. S psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi v svojih srcih hvaležno prepevajte Bogu. In vse, kar koli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu. Žene, bodite pokorne svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je vseč Gospodu. Očetje, ne grenite svojih otrok, da jim pogum ne upade.

Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda. Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov. Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala?

Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblematičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari.

Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrizati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem težavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.

Sveta Družina B

*Bog je prišel na zemljo
in prebiva med nami. (Bar 3,38)*

Prvo berilo

Sírah 3,2-6.12-14

Gospod je očeta povzdignil nad otroke in utrdil materino pravico pri sinovih. Kdor spoštuje očeta, bo dosegel odpuščanje grehov, kdor slavi svojo mater, zbira zaklad. Kdor spoštuje očeta, bo vesel lastnih otrok, na dan svoje molitve bo uslišan. Kdor slavi očeta, bo dolgo živel, kdor uboga Gospoda, bo svoji materi dal počitek.

Otrok, zavzemi se za očeta na njegova stara leta, nikar mu v njegovem življenju ne povzročaj gorja. Čeprav mu pamet peša, bodi prizanesljiv, ne zaničuj ga, čeprav si na višku svoje moči, zakaj usmiljenje do očeta ne bo pozabljeno, marveč se ti bo vračunalo v spravo za grehe.

Drugo berilo

Kološanom 3,12-21

Bratje in sestre, kot Božji izvoljenci, sveti in ljubljene, si oblecite globoko usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkóst, potrpežljivost. Prenašajte drug drugega in odpuščajte drug drugemu, če se ima kdo proti komu kaj pritožiti. Kakor je Gospod odpústil vam, tako tudi vi odpuščajte. Nad vsem tem pa naj bo ljubezen, ki je vez popolnosti. In Kristusov mir naj kraljuje v vaših srcih, saj ste bili tudi poklicani vanj v enem telesu. In bodite hvaležni. Kristusova beseda naj bogato prebiva med vami. V vsej modrosti se med seboj poučujte in spodbujajte. S psalmi, hvalnicami in duhovnimi pesmimi v svojih srcih hvaležno prepevajte Bogu. In vse, kar koli delate v besedi ali v dejanju, vse delajte v imenu Gospoda Jezusa in se po njem zahvaljujte Bogu Očetu. Žene, bodite pokorne svojim možem, kakor se spodobi v Gospodu. Možje, ljubite svoje žene in ne bodite osorni do njih. Otroci, ubogajte svoje starše v vsem, kajti to je všeč Gospodu. Očetje, ne greníte svojih otrok, da jim pogum ne upade.

Evangelij

Luka 2,22-40

Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj bo posvečen Gospodu, in da bi žrtvovali dve grlici ali dva golobčka, kakor je rečeno v Gospodovi postavi. Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim. In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega maziljenca. V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel: "Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika v miru, kakor si obljubil s svojo besedo. Kajti moje oči so videle Odrešenika, ki si ga poslal vsem ljudstvom: luč v razodetje

vsem narodom in v slavo Izraela, tvojega ljudstva." Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: "Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu bodo nasprotovali, in tvojo dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src." Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuélova hči iz Aserjevega rodu. Bila je že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem, nato pa je kot vdova dočakala štiriinosemdeset let. Tempelja ni zapuščala, ampak je noč in dan s postom in molitvami služila Bogu. Prav tisto uro je prišla v tempelj počastit Boga. In pripovedovala je o otroku vsem, ki so pričakovali odkupitev Jeruzalema. Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov.

Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala?

Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblematičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari. Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrižati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem težavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.

Sveta Družina B

*Bog je prišel na zemljo
in prebiva med nami. (Bar 3,38)*

Prvo berilo

1 Mojzes 15,1-6; 21,1-3

Tiste dni je Abram v videnju prišla Gospodova beseda, rekoč: "Ne boj se, Abram! Jaz sem tvoj ščit, tvoje plačilo bo zelo veliko." Abram pa je rekel: "Gospod Bog, kaj mi boš vendar dal, ko pa ostajam brez otrok in bo dedič moje hiše Damaščan Eliézer?" In Abram je rekel: "Glej, nisi mi naklônnil potomstva, zato, glej, bo moj dedič hlapec moje hiše." A glej, prišla mu je Gospodova beseda, rekoč: "Ne bo ta dedoval za teboj, temveč tisti, ki bo prišel iz tebe, bo tvoj dedič." Popêljal ga je na plano in mu rekel: "Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih moreš prešteti!" Potem mu je rekel: "Tako bo s tvojim potomstvom." Veroval je Gospodu in ta mu je to štel v pravičnost. Gospod je obiskâl Saro, kakor je rekel, in Gospod je stóril Sari, kakor je napovedal. Sara je spočela in rodila Abrahamu sina v njegovi starosti ob času, ki mu ga je Bog napovedal. Abraham je svojemu sinu, ki mu ga je rodila Sara, dal ime Izak.

Drugo berilo

Hebrejcem 11,8.11-12.17-19

Bratje in sestre, ker je Abraham veroval, je ubogal klic, naj odide v deželo, ki naj bi jo dobil v delež. Odšel je, ne da bi vedel, kam gre. Ker je Sara, ki je bila neplodna, verovala, je dobila moč, da je kljub starosti spočela, saj je bila prepričana v zvestobo tistega, ki je dal obljubo. Zato se je tudi rodila enemu, in to omrtvelemu, tolikšna množica potomcev, kolikor je zvezd na nebu in kakor je brez števila peska na morskem obrežju. Ker je preizkušani Abraham veroval, je v dar prinesel Izaka. Edinorojenega sina je bil voljan darovati on, ki je prejel obljube in mu je bilo rečeno: "Po Izaku se ti bo imenovalo potomstvo." Misli si je, da more Bog tudi od mrtvih obujati. Zato ga je – rečeno v prispodóbi – dobil nazaj od mrtvih.

Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda. Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov. Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala?

Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblematičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari.

Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrizati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem težavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.

Sveta Družina B

*Bog je prišel na zemljo
in prebiva med nami. (Bar 3,38)*

Prvo berilo

1 Mojzes 15,1-6; 21,1-3

Tiste dni je Abram v videnju prišla Gospodova beseda, rekoč: "Ne boj se, Abram! Jaz sem tvoj ščit, tvoje plačilo bo zelo veliko." Abram pa je rekel: "Gospod Bog, kaj mi boš vendar dal, ko pa ostajam brez otrok in bo dedič moje hiše Damaščan Eliézer?" In Abram je rekel: "Glej, nisi mi naklônnil potomstva, zato, glej, bo moj dedič hlapec moje hiše." A glej, prišla mu je Gospodova beseda, rekoč: "Ne bo ta dedoval za teboj, temveč tisti, ki bo prišel iz tebe, bo tvoj dedič." Popêljal ga je na plano in mu rekel: "Poglej proti nebu in preštej zvezde, če jih moreš prešteti!" Potem mu je rekel: "Tako bo s tvojim potomstvom." Veroval je Gospodu in ta mu je to štel v pravičnost. Gospod je obiskal Saro, kakor je rekel, in Gospod je stóril Sari, kakor je napovedal. Sara je spočela in rodila Abrahamu sina v njegovi starosti ob času, ki mu ga je Bog napovedal. Abraham je svojemu sinu, ki mu ga je rodila Sara, dal ime Izak.

Drugo berilo

Hebrejcem 11,8.11-12.17-19

Bratje in sestre, ker je Abraham veroval, je ubogal klic, naj odide v deželo, ki naj bi jo dobil v delež. Odšel je, ne da bi vedel, kam gre. Ker je Sara, ki je bila neplodna, verovala, je dobila moč, da je kljub starosti spočela, saj je bila prepričana v zvestobo tistega, ki je dal obljubo. Zato se je tudi rodila enemu, in to omtvelemu, tolikšna množica potomcev, kolikor je zvezd na nebu in kakor je brez števila peska na morskem obrežju. Ker je preizkušani Abraham veroval, je v dar prinesel Izaka. Edinorojenega sina je bil voljan darovati on, ki je prejel obljube in mu je bilo rečeno: "Po Izaku se ti bo imenovalo potomstvo." Mislil si je, da more Bog tudi od mrtvih obujati. Zato ga je – rečeno v prispodóbi – dobil nazaj od mrtvih.

Evangelij

Luka 2,22-40

Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščevanja po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj bo posvečen Gospodu, in da bi žrtvovali dve grlici ali dva golobčka, kakor je rečeno v Gospodovi postavi. Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim. In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega maziljenca. V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel: "Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika v miru, kakor si obljubil s svojo besedo. Kajti moje oči so videle Odrešenika, ki si ga poslal vsem ljudstvom: luč v razodetje

vsem narodom in v slavo Izraela, tvojega ljudstva." Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: "Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu bodo nasprotovali, in tvojo dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src." Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuélova hči iz Aserjevega rodu. Bila je že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem, nato pa je kot vdova dočakala štiriinosemdeset let. Tempelja ni zapuščala, ampak je noč in dan s postom in molitvami služila Bogu. Prav tisto uro je prišla v tempelj počastit Boga. In pripovedovala je o otroku vsem, ki so pričakovali odkupitev Jeruzalema. Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

V razmislek

Današnja berila nam predstavijo bistvene družinske vrednote takratnega časa. Vrednote, ki nas želijo nagovoriti, so dandanes še vedno aktualne. Čeprav teh vrednot ne moremo udejaniti na enak način v današnjem času, jih lahko skušamo oživiti v vsakdanjiku naših odnosov.

Današnji praznik nas spominja na to, da nam je Sveta Družina lahko vzor v vseh iskanjih in preizkušnjah.

Kaj je torej Sveta Družina? V nemškem jeziku sta izraza svet in zdrav enakega jezikovnega korena, kar pomeni, da sta si pomensko blizu. Torej lahko sklepamo, da je sveta družina zdrava družina? Družina, v kateri je prisotna stalna harmonija, v kateri je polno ljubeče bližine, molitve in pobožnosti? Žal je resničnost naših družin in drugih skupnosti daleč od tega ideala. V njih se vsakodnevno bolj ali manj pogosto pojavljajo prepiri, nerazumevanje in bolečine. Je torej ta t.i. Sveta Družina podoba nedosegljivega ideala?

Zagotovo je smiselno, da si to Sveto Družino, ki jo spoznamo v Svetem pismu, bolj podrobno pogledamo. Njihovo skupno življenje se že začne zelo neprijetno. Najprej nenadna nosečnost, s katero se Jožef skuša spopasti s prekinitvijo zakona. Nato rojstvo novorojenčka v hudem pomanjkanju, preganjanje s strani diktatorja (gl. Evangelij leta A), zatem beg pred njim. Jezus kasneje kot dvanajst letni deček ostane v templju po lastni volji in brez vednosti staršev (gl. Evangelij leta C). Še kasneje pa ga skuša njegova družina priklicati, da se vrne domov, ko že kot odrasli pridigar potuje po svetu, saj meni, da ni pri pravi. Žal tu ni idealnih, zdravih, neproblematičnih in nekonfliktnih razmer.

Tudi v daljši verziji evangelija leta B lahko zasledimo nekaj težav, ki jih pričakuje Jezusova družina. Stari Simeon namreč prepozna v Jezusu, ki so ga v tempelj pripeljali njegovi starši, znamenje protislovja in ločitve. Hkrati pa v njem prepozna znamenje luči za pogane in znamenje slave za njegovo ljudstvo Izrael. Njegovo življenje bo kot z mečem presunilo dušo matere Marije, zagotovo tudi zaradi tega, ker za časa njegovega življenja ne bo razumela Njegovih dejanj. Kasneje po Njegovi smrti pa bo prišla do razumevanja mnogih stvari. Vse to nam Sveto Družino zelo približa. Zagotovo je še vedno najtežje, da sprejmemo nesprejemljiv način življenja naših bližnjih. Sveta Družina nam je lahko vzor pri spopadanju z nastalimi težavami. Spopasti se s težavami v nemščini pomeni, da jih "postavimo narazen", kar pomeni, da se deloma oddaljimo od njih, se od njih odtujimo in da pride do trenj zaradi teh težav ter da smo hkrati pripravljeni ohraniti odkritosrčnost. Spopadanje s težavami pomeni, da si dovolimo prekrižati lastne življenjske načrte, v zaupanju, da ni pri Bogu nič dokončno izgubljeno. Jezusovim staršem glede tega ne bo prizaneseno. Ko srečamo Marijo pod križem in po vstajenju, lahko vidimo, da kljub vsem tažavam ni nikoli obupala. Sprejela je svojega sina, kakršen je bil, hkrati pa je bila pripravljena prenašati bolečino in napetosti, v globokem zaupanju v Gospoda.